

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 stycznia 2021 r., wydanym w sprawie z powództwa M. P. przeciwko A. K. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił powództwo.

Apelację od tego wyroku złożyła powódka, zaskarżając go w całości, domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie powództwa w pełnym zakresie z zasądzeniem na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania przed Sądami obu instancji i zarzucając – w sposób szczegółowo opisany w złożonym środku odwoławczym – naruszenie: art. 6 k.c. w związku z art. 227 k.p.c., art. 991 § 1 k.c., art. 229 w związku z art. 231 k.p.c., art. 235² § 1 pkt. 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c., art. 278 k.p.c. w związku z art. 232 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 235² § 1 pkt. 5 k.p.c. i art. 227 k.p.c. w związku z art. 299 k.p.c.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Na rozprawie apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w Łodzi w dniu 30 sierpnia 2022 r. strony zawarły ugodę sądową, na mocy której pozwana zobowiązała się zapłacić powódce kwotę 23.200,00 zł, z czego 20.000,00 zł tytułem zachowku i 3.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, co miało wyczerpać wszelkie roszczenia powódki dochodzonej w niniejszej sprawie, natomiast w kwestii wykonania przedmiotowego zobowiązania strony uzgodniły, że wierzytelność z nim związana stanie się w przyszłości przedmiotem umownego potrącenia z wierzytelnością pozwanej z tytułu spłaty lub dopłaty zasądzonej w toczącej się już przed sądem sprawie o dział spadku i zniesienie współwłasności, zaś w przypadku, gdyby nie doszło na tej drodze do umorzenia wierzytelności powódki lub gdyby nie uległa ona umorzeniu w całości, to jej całość lub pozostała część będzie płatna w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia końcowego w sprawie działowej, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z art. 355 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 zd. I k.p.c. wynika, że w sytuacji, gdy strony postępowania zawarły przed Sądem ugodę, konieczne jest umorzenie postępowania w sprawie. W rozpoznawanej sprawie taka ugoda została zawarta na etapie postępowania apelacyjnego, a Sąd odwoławczy nie dopatrył się w okolicznościach sprawy zaistnienia przesłanek opisanych w art. 223 § 2 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 zd. I k.p.c., które warunkują uznanie ugody za niedopuszczalną, gdyż ugoda ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierza do obejścia prawa. Umorzenie postępowania w sprawie z mocy powołanych wyżej przepisów wymaga wydania przez Sąd II instancji orzeczenia kasatoryjnego, wobec czego na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. uchylono zaskarżony wyrok i umorzono postępowanie. Ponieważ strony procesu zawarły już w ugodzie postanowienia w przedmiocie rozliczenia poniesionych kosztów postępowania, nie było podstaw do orzekania przez Sąd o tych kosztach w myśl art. 104 k.p.c. Z art. 79 ust. 1 pkt. 3 d) w związku z art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1125) wynika, że skoro sprawa zakończyła się zawarciem ugody sądowej, to zwrotowi na rzecz powódki podlega połowa uiszczonych opłat od apelacji pomniejszona o kwotę równą opłacie minimalnej. Art. 80a tejże ustawy stanowi jednak, że zwrotu takiego dokonuje co do zasady sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji, a sąd drugiej instancji tylko wówczas, jeżeli opłatę pobrał – co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, gdyż opłata od apelacji została uiszczona na rachunek Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.